

Hvorfor flohestre ikke har hår
Rooabin mailif rifenesa dhabee

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

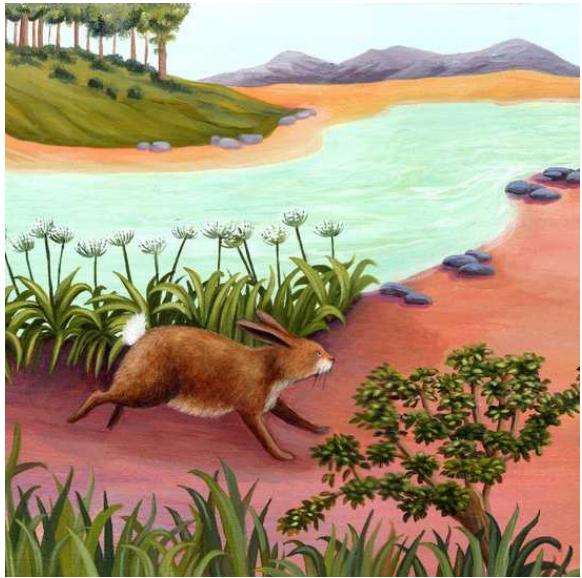
Rooabin mailif rifenesa dhabee / Hvorfor
flohestre ikke har hår
Skrevet av: Basilio Gimó, David Ker
Illustrert av: Carol Liddiment
Overrett av: Demozé Degéfa (om), Espen
Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av
Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr
barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

III nivå 2

• oromo / bokmål
■ Demozé Degéfa
© Carol Liddiment
■ Basilio Gimó, David Ker

Gaftokko, hilletin laga cinaa deemite.

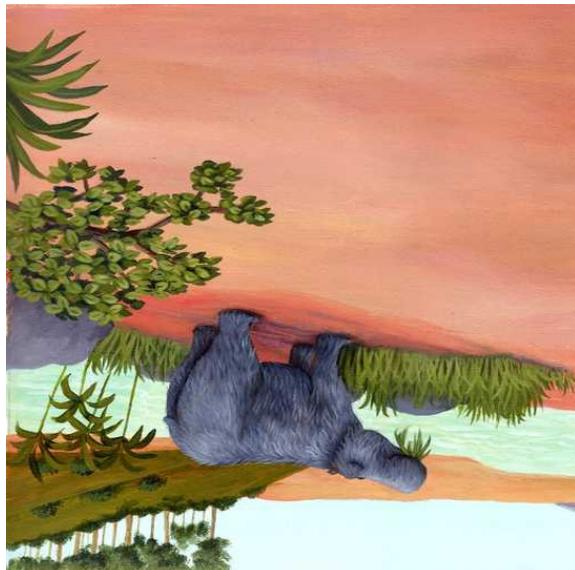
...

En dag gikk Kanin langs elvebredden.

Flodhest var der også. Hun gik en tur og
spiste litt fint grønt græs.

...

Rødbiins achuma ture, margaa maraaliasa
bareda nyacchu dhadde.

Roobiin akka heleetiin achi jirtu hinbekinee tasa mila ishee irra ejetee. Heleetin boyuu claqabdee, "Ati Roobii akka miila kiyyarra dhaabate hinagartu?"

...

Flodhest så seg ikke for, så hun var uheldig og tråkket på foten til Kanin. Kanin skrek og begynte å rope til Flodhest: "Hei, Flodhest! Ser du ikke at du tråkker på foten min?"

Rifeense Roobii waangubateef hileetin bayee gammadde. Hammaa hardhaatu Roobiin sodaa ibbiddatif jedhe bishaan irraa hinfagaatu.

...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brant. Og den dag i dag, av frykt for ilden, går ikke flodhesten langt fra vannet.

Flodhest ba om unskyldning til Kaniin: „Jeg er snill å tilgi meg!“ Men Kaniin ville ikke høre, og lei meg, vennen min, jeg så deg ikke. Vær så vilje! En dag kommer du til å få sei! Dette han ropte til Flodhest: „Du gjorde det med kommer til å straffe seg!“

...

Rooabin dhifatam hileeti gafatee, „Ani bayeen Hillettin kana Otto hindhagahin Rooabit akkan jette eyyite.“ Beekka akkan gotee! Gafotko gaddé. Sin' agarre ture. Adara nafdhisii!“

Flodhest begynte å gråte og løp mot vannet. Alt hører hennes brant opp i ilden. Flodhest gråt: „Hører mit har brent opp i ilden! Du brente alt hører mit! Hører mit er borte! Det varke, varke hører mit!“

...

Rooabin caldabadee garra bischani figidé. Riffene se ishee hunduu ibbiddan gubbate. Rooabin akkan jette, „Riffene si koo ibbidda kanan qubbatere! Riffene se koo tokko hinhafne! Riffene se bareedan koo!“

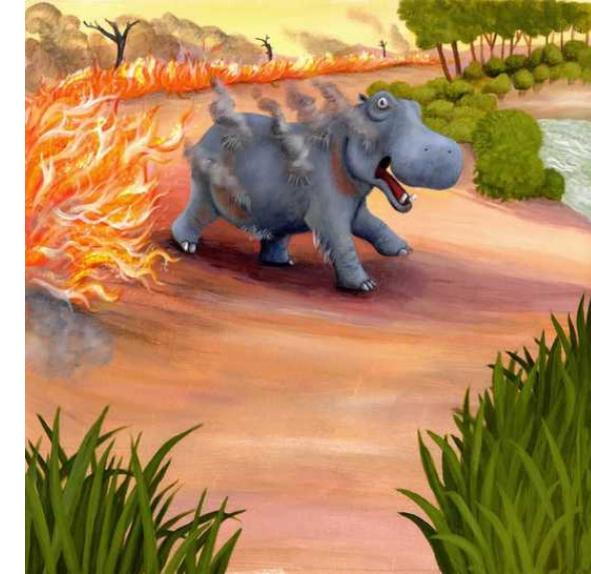

Hileetiin ibddaa barbaacha dhaqxee akkan
jette ibbidaan, "Deemi, yeroo Roobiin bishaan
kessaa baate margaa dheedu deemitu gubbi.
Milaa koo gubba dhaabate!" Ibbdis akkan
jedhe, "Rakkoon hinjiru, Hileeti hiriyaan koo.
Akkuma ati jetteh godha."

...

Da dro Kanin for å finne Ild, og han sa: "Dra og
brenn Flodhest når hun kommer ut av vannet
for å spise gress. Hun tråkket på meg!" Ild
svarte: "Ikke noe problem, Kanin, vennen min.
Jeg skal gjøre akkurat det du ba meg om."

Boddee, Roobiin margaa laga fagooti dheeda
yeroo ibbiddi "wuussh!" qabate. Ibbiddichis
refeensa Roobii gubuu calqabae.

...

Senere spiste Flodhest gress langt fra
elvebredden da det plutselig sa "svsj!" Ild ble
til flammer. Flammene begynte å brenne håret
til Flodhest.